

LO TEATRO CATALA

PERIÓDICH INDEPENDENT

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

Destinat principalment á fomentar lo progrés é interessos
del Teatré de Catalunya

Preus per subscripció

En Barcelona. 1'00 Ptas. trimestre.
Fora... 1'50 »
Artistas extranjers, 25 Ptas. 1' any,

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN

DIPUTACIÓ, 125, 2.º, 3.ª

Sucursal para cartas y avisos, en l'Arxiu
de D. J. Gelabert: Unió, 5, 3.º 2.ª

Preus de cada número

Número corrent. 10 céntims
Id. atrassat. 15 »

NOSTRE GRABAT

Avuy, per fi, en lo teatré de la Ópera (com s' anomena lo Circo Barcelonés) tindrà efecte l'estreno de la ópera *Cristóbal Colón* qual protagonista cantarà l tenor Angioletti.

May es donchs, mes oportú que ara publicar lo retrato de dit artista, ab lo qual ilustrem lo present número.

Nostres lectors haurán llejit seus dupte las lleugerissimas noticias biográficas publicadas la setmana passada respecte á'l senyor Angioletti, lo que 'ns relleva de repetir las aquí. Per aixó 's reduheix avuy nostre intent á manifestar ans de deixar la ploma, la creencia de que lo públich filarmónich de Barcelona apreciará novament las qualitats artisticas de'l jove tenor, que no dubtem las lluhirá en la representació de la obra de'l senyor Vidal, en la que hi ha una part molt apropiada pera qui, com Angioletti, té un bon estil de cant, una inteligencia poderosa y una veu espléndida, circunstancias que li han conquistat un nom envejable desde la nit de son debut que, com tenim dit, va fer en lo teatré de Oporto.M.—

CERTAMEN FESTIU LITERARI

ALS AIXERITS ESCRIPTORS É INSPIRATS VER-

SAYRES de Barcelona, *istas adjacents* y qualsevulga poble ó poblet ahont «setzejutges menján fetje de un penjat» se pronuncia ab claretat y millor accent; salut y pelass.

Lo TEATRO CATALA, desitjant solemnizar d' una manera bona, bonica y barata, l' aniversari segón de sa aparició en lo redondel periodístich y en ús de sa soberana voluntat, vos convida á pèndrer part en lo concurs festiu literari que á'l efecte celebrará y en lo que s' adjudicarán los següents

PREMIS

I.—DOS GERROS ARTISTICHs, de barro cuyt, imitant á bronze, oferts per la Redacció á la mes inspirada poesia que en forma valenta y entusiasta canti, lo passat, lo present y l' avenir del Teatré catala.

II.—UN OBJECTE DE ART, alegoria de nostre teatré regional, á la mellor biografia critica d' algún actor catala.

III.—UN VOLUM DE POESIAS ESCULLIDAS originals de l' eminent poeta don Frederich Soler, ofrena de un entusiasta de la escena catalana, á'l treball en vers, que descrigui ab mes jocositat un ti-

Angel Angioletti

Encarregat de l protagonista en la ópera «Cristóbal Colón»

originals de l' eminent poeta don Frederich Soler, ofrena de un entusiasta de la escena catalana, á'l treball en vers, que descrigui ab mes jocositat un ti-

po de alguna de las obras del esmentat dramaturg.

IV.—UNA MAGNIFICA GUITARRA, donatiu de'l conegut magatzemista de música don Joan Ayné, á la serenata festiva que reuneixi millors condicions pera ser posada en *solfas*.

V.—UNA COLECCIÓ DE LAS OBRAS DRAMÁTICAS Y CÓMICAS de'l aplaudit autor don Joseph Maria Pous, á'l treball en prosa que mes bè y fidelment relati las emocions d'un autor en dia d'estreno.

VI.—UNA PRECIOSA BOQUILLA D'AMBAR, oferta per don Juli Vert: s'adjudicará á la millor poesia que canti *Las delicias de'l fumar*.

VII.—UNA CAPSA DE RAPÉ, ab las inicials de l'autor grabadas en plata, donatiu de don Armando de la Florida, al poeta que mes bè descriguí *Las glorias de'l rapé*.

VIII.—UNA CAPSA SORPRESA, contenint varias indispensables prenas de vestir, será concedida á'l treball que relati en vers y de un modo mes jocós *Las penas del bohemí*.

Aquestos són los temas y premis de tant excepcional festa, y pera sa adjudicació regiran las següents:

CONDICIONS

1.ª Lo Jurat, *extra* é independent, de la Redacció de LO TEATRO CATALÀ, estarà constituït per 'ls senyors don Felip Ferrer don Joseph Maria Pous, don Joseph Barbany, don Jaume Roig y Cordomi y don Francisco Perpiñá.

2.ª A 'l ús y costum establerts en tots los certámens, las composicions aniran acompanyadas ab un plech clos contenint lo nom de'l autor, y serán remesas á la Administració d'aquet periodich (Diputació, 125, 2.^{on}) ó á la Sucursal (Unió 5, 3.ª), avans de'l 27 de Octubre propvinent.

3.ª Lo fallo 's publicará en lo primer número de LO TEATRO CATALÀ de'l mes de Novembre.

4.ª La distribució de'ls premis á'ls escriptors que 'n sigan guanyadors y la lectura de'ls treballs premiats, serán objecte de una sessió, qual lloch y dia s'anunciará previament.

5.ª A la sobredita distribució de premis podran assistirhi tots los subscriptors y compradors de LO TEATRO CATALÀ.

6.ª Los treballs premiats, com també aquells que hagin sigut distingits ab accésits ó mencions honoríficas, se publicarán en lo folletí de LO TEATRO CATALÀ y formarán un tomo de'l que se'n regalarán 10 exemplars á cada autor premiat.

7.ª Los plechs que contingan los noms de'ls poetas *carbassejats*, serán objecte de un *auto de fé* després de l'acte de la solemne distribució de'ls premis.

Y ara, aixerits escriptors é inspirats versayres, LO TEATRO CATALÀ us desitja seny y esprit verament festiu per' conseguir algún de'ls premis, y á'ls que siguin *carbassejats*, paciencia y resignació per' no capficars'hi.

Fou escrit y sagellat ab lo d'aquesta Redacció, en la ciutat de Barcelona á 'ls 21 de'l més de Setembre de l'any 1892.

CRISTÓFOL COLÓN

III

Lo Rey, després d'haver escoltat á Colón, va nombrar un Consell d'examen en Salamanca, baix la presidencia de'l prior de'l Prado. Aquet Consell de sabis en las ciencias divinas y humanas, en astronomia, matemáticas, etc., va créurer que 'ls plans exposats eran un somni d'un ánima malalta ú orgullosa, y quimeras d'un aventurer que ab ellas bus-

caba la fortuna. Sols van apreciarlos dos ó tres religiosos de'l convent de S. Esteve, que's dedicaban en sa celda á estudis despreciats pe'l clero superior. Los demés examinadors van confondre' á Colón ab citas de la Biblia, de 'ls Profetas, de 'l Evangeli y de 'ls Pares de la Iglesia.

Lactancio deya: ¿hi ha res mes absurdo que la creencia de que hi ha antípodas, homes que caminan cap per' vall?

Altres doctors prenian una metàfora poética per un sistema de'l món, y citaban lo versicul de'l salm ahont se diu que Déu va estendre 'l cel sobre la terra, «de lo qual,—segons ells—resultaba que la terra havia de ser plana.»

Entre 'ls concellers, Diego de Deza, que mes tart va ser Arquebisbe de Toledo, va atrevir-se á combatre las preocupacions de 'l Consell; pero aquet socorro inesperat tampoch va lograr vèncer la indiferencia de 'ls altres examinadors.

Prompte va interrómpre las conferencias una nova guerra ab los moros de Granada, y Colón s'hauria vist perdut de 'l tot, á no ser pe'l favor de Isabel y la conquesta de Diego Deza á sas teorías. Aixís va seguir á la Cort durant la campanya.

Passá temps y 'ls reys de Portugal, de Fransa y de Inglaterra qu'havían sabut per sos embaixadors la existencia d'aquest home extraordinari, van manar ferli proposicions; pero Colón, reconegut á la protecció de la Reyna y lligat per son amor á D.ª Beatriz Enriquez, ja mare de son segon fill Fernando, va mostrarse sòrt á las ofertas y no va móurers de la Cort, assistint á la conquesta de Granada en 1492, y logrant després de la expulsió de 'ls moros, que una segona reunió de sabis examinessin en Sevilla 'ls seus plans pera donar parer á la Corona. Aquet, si bé apoyat per Deza, va ser també contrari á 'ls oferiments de 'l aventurer genovés que 'ls rebutjaban com quimerichs y comprometedors per la dignitat de la Cort d'Espanya, «la qual—deyan—no déu autorisar una empresa que té tan débils fonaments.»

Sòrt que Fernando, influit per Isabel, va dulcificar la duresa de tal resolució á'l comunicarla á Colón que va esperar que's logrés la possessió tranquila de Espanya per la expulsió total de 'ls moros, creyent qu'allavors la Cort afavoriria la expedició de 'l descubrimient y conquesta que ell tant desitjaba.

Presentantseli ocasió, va proposar la empresa que 'l guiaba á 'ls duchs de Medinacidonia y de Medinaceli que tampoch l'escoltaren; y aixís, veyent la indiferencia en los ministros, la obstinació en contrariarlo en los Consells, las promesas vanas y 'ls continuos aplassaments, resolt estigué á renunciar á cap mes tentativa en nostra patria y á oferirson no descubert imperi á 'l Rey de Fransa de qui havia rebut invitacions. Aixís es que, tot y dolentli aquesta resolució, dolentli també separarse de D.ª Beatriz y recordantse de la amistat de fray Joan Pérez, va dirijirse á la Rábida pera recullir a 'l seu fill Diego, portarlo á Córdoba y confiarlo ans d'anar á Fransa á D.ª Beatriz, mare de 'l seu fill natural Fernando.

Joan Pérez, á 'l véurer desfallecut á Colón no va desanimarse y va enviar á buscar á Antón Pinzón, rich navegant, y á Sebastiá Rodríguez, famós pilot de Lipí.

Las ideas de Colón van tenir bona acullida en aquet Consell d'amichs; tant, que Pinzón va prométre contribuir ab sos barcos y sas riquesas per' armar la flotlla, en quant lo Govern l'autorisés. Lo bon prior va escriurer, no a 'l confés de la Reyna, sino á la Reyna directament, interessant sa conciencia y sa gloria á una empresa que treuria de la idolatria nacions enteras per' convertirlas á la fé.

Colón, desalentat, fins va refusar ser portador de la carta ahont tan desaiat s'havía vist: lo pilot Rodríguez va encarregar-se de durla, y á 'ls 14 dias tornaba de Granada ab la inefable nova de que la Reyna havia llejit la carta y que ab sa lectura s'ha-

vian despertat totes las prevencions favorables pe'l genovés. Isabel va manar qu' anés á véuerla 'l venerable guardiá y que Colón esperés en la Rábida sa tornada y la resolució de 'l Consell.

Joan Pérez va obehir sens demora. Arribat á Granada, las portas de palau s' obriren a 'l sentir son nom: va veure' á la reyna; encengué novament en ella, ab la fé de la convicció propia, la fé y 'l zel qu' ella mateixa sentia per tan gran obra, y ajudat per la marquesa de Maya, favorita d' Isabel, qui per entussiasme y per pietat se va apassionar de 'l protegit de 'l sant religiós, va lograse que aquets dos cors de dona inflamats per la eloqüencia d' un sacerdot, encomiant los projectes d' un aventurer, triuñessin de las resistencias de la Cort.

Isabel va enviar á Colón diners de 'l seu tresor particular, manantli qu' anés á Granada, ahont va quedar-se Joan Pérez per' sostenir prop de la soherana la esperansa en l' éxit y que creya podria defallir-se si ell se'n anaba de 'l palau.

Colón, rebuda la carta y 'ls diners pe 'l metje Fernandez, de Palos, va comprar una mula; prengué un criat y marxá á Granada, ahont se 'l va admétrer per fi á exposar sos plans y condicions a 'l ministres de Fernando.

Las condicions van ser un nou obstacle. Colón exijia 'l titol y privilegis d' Almirant, lo poder y 'ls honors de Virey de totes las terras qu' ab son descubrimient agregaria á Espanya, y 'l delme, perpetuament per' ell y 'ls seus descendents, de tots los productos d' aqueixas possessions.

—¡Singulars exigencias d' un aventurer—exclamaban sos adversaris de 'l Consell—que vol un vireynat sens límits si realisa sa empresa y que á res l' obligan si fracassa, ja que en sa miseria present rés té per' pérdrer!

Aquestas exigencias van causá' admiració. Se li van fer altrás proposicions qu' ell va refusar, retirant-se respectuosament de sas conferencias ab los comissionats de Fernando y emprenent de nou lo camí de Córdoba pera dirigir-se á Fransa.

Pero Isabel, á 'l saberho, indignada ab uns comissionats que regatejaban ab Déu lo preu d' un món y sobre tot lo preu de millons d' ánimas deixadas per culpa seva en la idolatria, tingué un pressentiment de las grans cosas que s' allunyaban per sempre d' ella ab aquell home predestinat. La marquesa de Maya y 'l contador real Quintanilla participaban d' aqueixos remordiments. Lo Rey, per la penuria de 'l Tresor públich, no 's decidia.

Donchs bé—digué Isabel en un rasgo d' entussiasme.—¡Jo sola m' encarrego de la empresa per ma corona personal de Castella! Empeñaré mas joyas y mos diamants per' atendre' á 'ls gastos de 'l armament.

Aquesta resolució va triuñfar de 'ls cálculs de 'l Rey: va fer-se tornar a 'l fujitiu qu' era ja lluny de Granada y que, eternit, va córrer a 'ls peus de la Reyna, qui ab sas llágrimas va obtenir que son espós lo Rey accedis á las condicions de Colón. Fernando se va acceptar, y 'l dia 17 de Abril de 1492 va firmar se 'l tractat.

Desseguí va designarse 'l port de Palos per' organisar la expedició; pero nous obstacles van presentarse. Las poblacions de 'l litoral, obligadas per orde real á aprontar barcos, no obehian y 'ls desarmaban per créurer qu' anirian á pérdrers los marinos allistats pera una travessia tan misteriosa, desertaban á mida que se 'ls anaba reclutant. Semblaba qu' un geni fatal se cernia sobre la gran idea de Colón.

Per sòrt l' incansable Joan Pérez de Marchena va recórrer a 'ls seus amichs de Palos que fiaban en sos prèchs y sos consells. Entre aquets hi havia 'ls tres germans Pinzón que, associant-se espontáneament á la empresa, van proporcionar tres carabelas, contractar mariners de Palos y de Maguer, y pera donar impuls y exemple de confiansa, van resódrer dos

d' ells; Martí y Vicens, embarcarse també y encarregar-se de 'l mando de dos barcos.

Gracias á 'ls Pinzón, la *Santa Maria*, la *Pinta* y la *Niña* estigueren á punt p'ra fer-se á la vela lo diuendres 3 de Agost de 1492, y d' allí van surtir á punta de día, en mitj de las benediccions donadas per la fé del prior y 'ls frares de la Rábida, y de mes d' una maledicció que las mares, mullers y germanas de 'ls mariners dirijian en veu baixa á 'l intrèpit Cristofol Colón.

J. P.

L' OR

(CARTA DE DESAFÍO Á 'L CAMPEÓ DE 'L VIL METALL, DON JULI VERT.)

Senyor Juli Vert: es cert

«que en este mundo traidor

caia cosa es del color...» (1)

Mes m' indigna, Juli Vert,

qu' un himne s' entoni á 'l or,

¿A 'l vil metall, principal,

causa de totes las penas,

versos escriu, feut ofrenas

de surti' en combat campal

á defensar... sas cadenas?

¡Vaya un cas! ¡Quinas fatieras!

¡Quin adalit! ¡Quin «alientos»!

¡Defensar 'l or! ¡Oh portento!

«Ni han temblado las esferas

ni se ha undido el firmamento» (2)

Contra vosté, contra mil,

un á un y á tots plegats

venint ab 'l or escudats,

nú lo pit y ab cor tranquil

surtire á cantar vritats.

Surtiré á cantar que 'l or

es sols lo pare de 'ls mals,

es de 'l món lo cos mes fals,

qu' un' ugsa enclou dins son cor

los set pecats capitals.

L' espero, donchs... campeó:

porti caball de bon «trote»

y pensi be en «Yscariote» (3)

y en «Cervantes no cenó

cuando terminó el Quijote» (4)

Prou per' avuy: no reculi,

que lo torneig queda obert,

L' espero, D... Julivert;

l' espero per' darli un «juli»

que té de deixar-lo «vert».

A. MOSTASSA.

(1) De Campoamor.

(2) «Conflicto entre dos deberes», drama d' Echegaray.

(3) Judas Iscariot penjat pe'l remordiment d' haver venut á Jesús.

(4) Cas històrich.

Revista teatral

TÍVOLI. — CONCERTS DE EUTERPE. — Lo de 'l diumenje passat fôu á benefici de 'l jove director D. Joan Goula.

Plé de gom á gom estava 'l teatro d' una concurrencia que desitjosa se sentia de demostrar las simpatias que ab justicia s' ha guanyat lo jove director. Aquest no pót estar descontent de 'l concert de 'l diumenje: rebé inequivocas probas d' aprecí.

Formaban lo programa composicions corals de nostre inolvidable Clavé, ab algunas de 'l mestre director don Joan Goula (pare). D' instrumentals n'hi havia de 'l pulcro y atildat Bolzoni y del fogós y arrebatat Wagner.

Res direm de las pessas (ja conegudas de nostres lectors, que suposem que no faltan may á aquestas festas purament catalanas. Pero si havem de dir, encar que sigui quatre paraulas (ja que no 'n podem dir mes obligats per la falta d' espay), que l' *Intermezzo* de 'l senyor Goula está mólt ben sentit.

¡Llástima que 'l autor estant, mes en possessió de

la ciencia armónica de 'l que 'ns demostrá estarne, no hagués omplert certs. espays que un poch queden desairats, no fent l' efecte que produhiria si sa melodia estés mes ben tractada!

També s' estrenà una *Cantata* d' autor anónim la lletra, música de 'l senyor Goula (pare).

Se salvá no per son mérit en la concepció del plan; no per la originalitat de sos cantábils; no per l'esperit que palpita en la lletra; no per las elegants y novas y sorprenents combinacions orquestrals, no: la salvá lo nom de 'l autor. Té de tot aquesta composició, trossos de ball, reminiscencias de 'l *Gloria d'Espanya*, déixos de elegia, de tot menys d'ésser una fidel expressió de 'l sentiment de pàtria. No podem dir á quina pàtria canta 'l senyor Goula (pare) en sa obra; pero pensem será á la patria catalana, per la que ell y nosaltres debem sentir los més elevats sentiments de nostr' ànima y á la que deuen convergir tots los nostres desitjos y aspiracions. Per aixó no 'ns agradá la cantata de 'l Sr. Goula (pare), perque en ella no hi vam sentir ni una idea, ni una frase, ni una nota que corrés paralelament ab lo nostre humil concepte que de la pàtria catalana format havem. Tota la composició corre sens entrebanchs y sense altas y baixas que portin com per la mà la atenció de 'l auditori.

La direcció fou cuidadosa.

Y ara que parlem de la direcció, tindrem que encarregarli procuri en las obras d' en Clavé portaria en lo temps just que están marcadas y las dirijia son autor; perque en algunas hem observat que las altera, resultant d' aixó una languides que treu lo brill de sa forma melódica, desvirtuant de 'l tot l' efecte que 's proposá son autor. Y aixó passa més en las obras d' en Clavé que en las d' altres autors, degut, sens dupte, á la falta material de temps per poguerse formar lo concepte artístich de la composició.

Alguna cosa diríam de la sinfonia (1.ª audició) del *Tanhanser* de Wagner, pero l' espay nos manca y no podem allargar més aquest escrit ab consideracions pertinentes á la manera y temps d'executarla.

Felicitem coralment á 'l jove director de la societat Euterpe pe 'l resultat que obtingué de son benefici, y unim nostre aplausó á 'ls que rebé de 'l públich demostrantlhis simpatías. ARMANDO DE LA FLORIDA.

ELDORADO.—*Novelli en «Otelo»*.—*Novelli beneficiat*.

Desde la revista passada li hem vist á 'l gran actor italiá una obra solsament: la creació de 'l gran tragich inglés Shakespeare, obra gran com la primera, y apropiat pera que un gran actor hi tregui grandezas. No recordem qui ha dit que Shakespeare es, després de Déu, la imaginació mes creadora qu' ha existit á 'l món, y parodiant lo pensament, nosaltres direm que després de Shakespeare tal volta ningú ha comprés tan bé 'l *Otelo* com Ermet Novelli.—Hi havia que véure 'len aquells actes quart, y quint, 'ls quant lo volcá de 'ls gelos, atiat poch á poch per l' anima infernal de Yago, abrusa lo pit de 'l Moro de Venecia. Hi havia qu' admirarlo en aquella mort de 'l quint acte, sublimament real fins á 'l punt de que 'ls espectadors seguian, alucinats pe 'l geni d' aquell actor escepcional, las frases esglayadoras de la mort per asfixia. Grans controversias han tingut lloch aqnestos últims dias entre 'ls admiradors de 'n Rossi, lo célebre tragich, y 'ls de 'n Novelli. S' ha discutit un impossible; s' ha dit que si 'l primer ho feya millor que 'l segón y vice-versa. ¡Discusió inútil! ¡feyna malaguanyada comparar dos actors heterogéneos! En Rossi impregnaba sos papers y 'ls tipos que representaba, de una gran dossis de romanticisme. Novelli treballa ab la naturalitat per devaut y fins en los punts mes convencionals pren per model la realitat. No 's vulga, donchs, comparar á dos homes, sino á dugas escolas; y aquí cadascú

allisti's, segons son temperament, á la que cregui millor. Nosaltres estem per la última, per la escola naturalista, per en Novelli. De si á 'l públich va agradarli ó nó la interpretació de *Otelo* diguiho lo fet de que tingué que aixecarse 'l teló deu ó dotze vegadas. En dita obra 's distingiren además d' un modo excepcional, lo senyor Cristophari en lo *Yago*, y la senyora Novelli que desempenyá *Desdemona*.

Dimars ab un plé á vessar tingué lloch lo benefici de 'l senyor Novelli, desenpenyantse las obras següents; *Le capitano Cardillac*, *D' un atto á l' altre*, *Le barbiere de Gheldria*, *Semplicitá y Maritimo la subcera*.—Entre aquestas obras citaré la segona, un monólech de costums teatrals ahont lo senyor Novelli lluheix sa habilitat com á caracterista. La seu rostre s' amotilla á tota classe de sentiments y arriba a' senblar impossible que un home puga transformar-se tan fàcilment. *Il barbiere di Gheldria* es una bonica comedia de costums ahont siguié aplandidissim lo protagonista beneficiat, com també lo senyor Cristophari. Inútil es parlar de 'l preciós monólech *Semplicitá*, tota vegada qu' altrás voltas ja ha sigut desempenyat pe 'l senyor Novelli: en la bonica comedieta *Maritimo la subcera* tingueren aplausos llarchs, además de 'l beneficiat, lo senyor Leighé qu' és també un artista còmic de *primissimo cartello*.

En l' intermedi de las dugas últimas obras tingué 'l senyor Novelli una entusiasta ovació mentres sos admiradors li demostraban sas simpatías ab flors, coloms y costosos regalos.

R.

La qüestió de 'ls músichs

Molt grèn 'ns sab tractar altra vegada d' aquest assumpto, perque 'ns obliga á censurar actes de personas á qui professem sincera amistat.

Però com nostre deber periodistich consisteix en anar sempre en favor de lo que siga just y en prestigi de 'l art escénich, hem de fer véurer l' equivocac camí que volen seguir un número de individus de 'l Centre Musical.

No 's cregui que pretenguem abogar contra 'l millorament de la digna classé de professors d' orquesta; ans á 'l contrari, nostres esforços van en benefici de tots en general, 'sent aquet lo principal motiu de que no poguem aprobar la conducta de la societat de la plassa Real.

He'n repassat los Estatuts de la referida associació y en lloch he'n sapigut trobar res que privi á 'ls músichs associats de contractarse ab la empresa que vulguin.

En virtut d' aixó, varios d' ells van acceptar fa dias las proposicions de la empresa d' un de nostres col·lisseus, y a 'l saberho la Junta de Govern de 'l Centre Musical, en sessió de 'l dia 17 de 'l corrent va donar de baixa á 'l encarregat d' aquella orquesta, sobre lo qual no hi ha res que objectar perque 'ls seus Estatuts l' autorisan per ferho. Però lo digne de censura es la carta dirijida á 'ls interessats pera que faltessin á un compromís contret ab anterioritat y qual incumpliment podria causar perjudicis que per res havian d' afavorir á la Societat.

Aquesta, carta—súplica, impropia de tota Junta que té autoritat, està obertament en oposició ab los fins beneficiosos pera que va fundarse 'l Centre; perque si 'ls professors aludits la atenguessin, no 's portarian com personas formals y 's perjudicarian ells mateixos, deixant de cobrar la paga que tenen assignada en lo teatro ahont tocan y en lo qual indubtablement haurian sigut substituïts.

No pòt obehir á cap idea noble lo aconsellar á un socio que procedeixi malament, y aquet sol fet de-

notaria, si altres no n'hi hagués, la falta de rahó que s'heu en lo que s'pretén lograr imposantse y que, aixís com es casi segur que no's alcansi ab exigencies, s'obtidria potser mes fàcilment, en plasso mes ó menos llarch, observant procediment distint.

Aquesta es, per fortuna, la manera de pensar de bastants músichs que, ab tot y perteneixer a l'Centre presidit pe'l Sr. Rodoreda, no consideran bons los resultats que produhirá la gestió de la Junta si persevera tssuda en sos tretze, y de alguns sabem que están disposats a separarse'n y a ingressar en lo «Fomento Musical» ahont regna un esperit conciliador entre ls respectius interessos de las empresas y de ls professors.

En nostre poder tenim una carta (que publicarem si convé) la qual demostra que la rahó y la lógica no desamparan a dita Societat, que entén millor lo modo de protegir a ls que la constituheixen.

Aixó es la esperansa que encara's pót tenir de que no's perjudicarán los mateixos que en lo Centre están obcecats y que si no miran clá lo que realment los convé, no tardarán en deplorar sa conducta impremeditada.

Pe'l bé que ls vole n. insistim en aconsellar a l'Centre que en un assumpto tan grave y trascendental no perseveri en lo plan que porta. Avuy encara es temps de salvació. ¡Potser dintre poch ja será tart; potser allavors s'arrepentirán de lo que no está per cert ni en la lletra ni en l'esperit de l'Reglament per que's rejeixen!

Llejeixi l'hè la Junta y veurá com sas tendencias y sas disposicions no volen pas portar a la Societat pe'l camí de perdició ahont ja's troba; pero de l'que encara pót apartarse.

Fici's en l'article 14 y compenirà que en lloch de autorisar que deixi l'puesto l'socio que tinga càrrech en una orquesta, aquell article mana que «no podrá abandonar lo BAIX CAP PPETEXT sens prévia autorizació de l'Director ó de l'encarregat.»

Pensi bè aixó, y allavors s'abstindrà de enviar súplicas innecessarias y que están en pugna ab l'article 47, que diu que la Junta farà cumplir estrictament los Estatuts que en lloch la facultan per' intentar sisquera cap classe de coacció, ni moralment, sobre ls socios que, pera contractarse, tenen completa llibertat d'acció.

P. DE R.

BIBLIOGRAFÍA

S'ha publicat la aplaudida comedia en tres actes y en vers. original de D. Joseph Torres y Payeras. *La triple aliansa*, que va obtení l'primer premi en lo Certamen teatral catalanista.

No es ocasió de parlar de las qualitats literarias de aquesta obra; ja van ser degulament apreciadas per lo públich en la representació que d'ella va donarse en lo teatro Romea, y ja las va descriure la prenpa a l'ocuparse de dita funció.

A mes, nostre parer no semblaria potser prou imparcial, tractantse d'una producció premiada en un concurs iniciat per nostre setmanari.

A l'parlar, donchs, de la publicació de *La triple aliansa*, debem donar las gracias a l'Sr. Torres per la deferencia que ha tingut ab aquesta Redacció enviant un exemplar ab una delicada dedicatória, y fer constar que la obra forma un elegant tomo de 126 planas, imprés ab molt esmero en la tipolitografia de D. Lluís Tasso.

Creye n que ls a nants de nostre teatro veurán ab gust la publicació de aquesta comedia de l'Sr. Torres, ja que si's fa agradable en sa representació, no resalta, per cert, menos delictosa sa lectura. —R. S.

Secció del Graciós

CANTARS

Es tan difícil, uineta,
tots tos defectes contar,
com saber los grans de sorra
que hi ha a la vora de'l mar

Per sobre dos serps de plata
lo carril se va allunyant...
Hi vá en ell la meua sogra:
no hi ha por de cap fracàs.

Crech difícil que se'm robi
la riquesa qu'ara'm queda,
un catre, un tinté, una ploma
y una camisa molt vella.

AMADEO.

Repertori de Fora

Girona, 17 de Setembre.

Confor ne váreig indicarli, se celebrá diumenge passat en lo teatro de la Societat «Talia», la funció dramática.

Com a obra nova, va posarse la comedieta *Total res!* de D. J. Morató, la qual es senzilla y va bastant bè.

Lidich que ls aficionats desemenyaren bè sos respectius papers; la concurrencia fou molt lluhida y aplaudi a ls intérpretes. Es digne de tal gloria l'jovent que aixís conserva nostre Teatro regional.

Nostres cassinos están preparantse pera cumplir ab los forasters en las próximas firas.

Ja li parlaré de lo que fassin.

No puch ocupar-me de ls discursos que ab motiu de la vinguda de l'reputat catedràtic de la Central D. Miquel Morayta havian de pronunciarse, porque una grave malaltia repentina ha postrat a dit senyor en lo llit, y desgraciadament ha sigut impossible la seva visita.

Per fi, segons diuhen, tindrem per' fras una companyia de sarsuela a càrrech de l'Sr. Valldeperas, tant conegut de l'públich barcelonés.

Suposo no ha de portarnos cap notabilitat a pesar de l'au nent de preu que sembla té intent de posar.

Lo notable, si es aixís, serán los preus.

Procuraré assistir a las representacions pera fer-nhi ressenya. —M. DE S.

Sabadell, 14 de Setiembre.

La companyia dramática que dirigeix lo primer actor don Anton Tutau continúa en lo teatro de ls Camps de Recreo, donantnos escullit repertori.

Diumenge passat posá en escena la pessa *Temps perdut*, que en vritat resultá *perdut* lo temps que se empleá en véurerla. Continuaren ab lo celebrat y aplaudit *Prólogo de un drama*, de Echegaray, en lo qual se conquistaren aplausos y ovacions justas, lo celebrat primer actor don Ricardo Simó y lo galán jove senyor Esteve.

Se acabá la vetllada ab la comedia en dos actes *Servey de plata*, per la senyora Ferrer, la senyora Muntal, que per son estat interessant fóra millor se abstingués de aparéixer per ara en las taulas, y la senyoreta Galcerán, que's portaren bastant discretas, com així ls senyors Pigrau, Oliva, Fuentes y Esteve; si bé aquet últim no hauria d'haver anyadit tant a son paper.

Demá, dijous, tenen disposat lo famós drama tràgich de l'senyor Guimerá *Mar y cel*, desemenyant

lo difícil paper de *Said*, lo reputat primer actor don Ricardo Simó.

Han comensat las operacions de la brema en aquet terme municipal. La cullita promet ser molt bona.

En pochs dias han mort en aquesta localitat distingidas personas, quals defuncions han sigut molt sentidas. Un de 'ls compatricis que han deixat de existir es don Pau Turull, qu' era Diputat á Corts per nostre districte. Ha deixat una fortuna de set millions y mitj de duros. Tenia 56 anys.

Mori també la distingida senyora D.ª Manela Salas Corominas, esposa de'l conegut y reputat fabricant d' aquesta ciutat don Ernest Buxeda. Dita difunta era una de las mes conseqüents fundadoras y mantenedoras de diferentas associacions benéficas.

També ha mort, l' administrador de «La Revista de Sabadell» é impressor, D. Mariano Torner.

¡Descansin en pau!—PLÀCIT.

Reunions particulars

Lo diumenje passat á la tarde, tingué lloch en los elegants salons de 'l Círcol Positivista la repartició de 'ls premis á 'ls autors llorejats en son primer Certamen literari celebrat en dit Círcol.

S' obrí la festa donantse lectura d' un atildat discurs explicant los móvils d' aquesta associació, de 'l president del Jurat D. Emigdi Bassols. Lo secretari D. Rafel Bertrán llegi sa memoria en la qual doná compte del següent fallo del Jurat:

Flor natural:— á la poesia *La Florista* de que resultá serne autor D. Ramón Suriñach Baell. que oferí dita flor á la simpática senyoreta Pepeta Payrols que fou proclamada *Reyna de la festa*.

Primer accésit:— á la poesia *Primavera d' amor*, de D. Ramón Masifern.

Segon accésit:— á la poesia *¿Qué voldria?* de don Francesch Bonet.

Objecte d' art:— á la poesia *La Caritat*, de D. Francesch Ubach y Vinyeta.

Accésit:— á la poesia *A la Caritat*, de D. Francesch Ubach y Vinyeta.

Tinter artístich:— á la poesia *Ecce-Homo*, de don J. Manel Casademunt.

Primer accésit:— á la poesia *Las penas de 'l Antón*, de D. J. Iglesias Isart.

Segon accésit:— á la poesia *Las penas d' un casat*, de D. Lluís Millá.

Quadro al oli:— á la poesia *Lo pon de Sant Gem*, de D. Ramón Suriñach Baell.

Objecte d' art:— á 'l quadret de costúms *Diumenje de Raus*, de D. Santiago Boy y Verdalet.

Accésit:— á 'l quadret *La festa de'l barri*, de D. Lluís Millá.

Premi extraordinari d' un objecte d' art:— á 'l quadret *Lo bateig de 'l tercer pis*, de D. P. Company y Fages.

Accésit:— á 'l quadret *¡Pendonista!*, de D. P. Company y Fages.

Per últim l' individu de la Junta, D. Joseph Vilarlimó llegi son discurs de gracias, que sigué molt aplaudit.

Hi hagué numerosa y distingida concurrencia, que quedá molt satisfeta, tant de las composicions premiadas, com de 'ls discursos llegits alusius á la celebració d' aquell acte.

Felicitem a 'l Círcol Positivista per sa gran empresa en pró del catalanisme.

J. Ros.

ROGER DE FLOR.—A benefici de D. J. Saenz tingué lloch lo dissapte passat una funció composta de las obras *Lo full de paper* y *Un beneyt del cabás*, com ja vaig dir.

En la primera tocaren bé sos respectius papers los

senyors Rojas, Costa, Bracons, Mirabet, Casanovas y lo beneficiat, acompanyanlos bé la senyoreta Varela (D.) y un xich desigual la senyoreta Varela (R.)

En la pessa hi prengueren part, ademes de'l beneficiat, los senyors Clavé, Got y Mompel.

Aconsellem á'l senyor Clavé que uo' abusi tant de las situacions cómicas, puig que per' fer riurer nó es necessari acudir al extrem de fer *payasadas*.

Lo beneficiat fòu obsequiat ab un monedero de plata y una ccdena de'l propi metall, regalo de'l soci don Juliá Pi á qui va dedicar lo benefici.—R. A.

CASSINO ARTESA, (Gracia).—No per ser una mica retrassada dech deixar de consignar la noticia de que l' altra setmana 's va posar en escena 'l drama *El pilluelo de Paris* y la pessa *Las dos jayas de la casa*, funció que va donar motius de lluhirse á la companyia, y en especial á la simpática senyoreta Maria Casao.

Ara afegiré que ahí vaig véurer representar lo drama castellá *Las kijas sin madre* que tingué un regular desempenyo, que 'l feren la senyora Rodés, las Srtas. Casao (Maria.) Boixedós y Boridlo, y 'ls senyors Ferrán, Villar, Camps, Duart, Reig, Galindo, Serra y Guilera.

Després hi hagué ball.

Lo próxim diumenje tindrem funció catalana ab lo drama *Las Reliquias d' una Mare*.—C. TORRENTS.

LA GRANADA GRACIENSE.—Com de costum, en la funció que doná ultimament 's vegé molt concoregut. Se posá en escena la comedia en dos actes *Los langostinos* que agrada á la concurrencia per lo bona interpretació que li donaren las senyoretas Gandia, Pardellans y 'ls senyors Barba, Puignener, Paré, Cirujeda, Clado y alejandró.

Per final se representa la comedieta *A lo hecho pecho* quina execució no deixá res que desitjar.—J. A.

CLARIS.—La nova secció cómic-dramática castellana que dirigeix lo conegut jove D. Emili Puiggener, alumno de'l Conservatori de Isabel II, hainaugurat sas funcions qual repertori 's compón d' obras de exquisit mérit y que honra en gran manera lo bon acert que tingué la junta d' aquesta societat á 'l confiar la direcció escénica á 'l citat senyor Puiggener.

En la funció de 'l passat diumenje se representá la comedia en dos actes *El preceptor y su mujer*; en quin desempenyo sobressurtiren las senyoretas Gandia y Pardellans y los senyors Barba, Puiggener y Arimón.

També 's representá la obreta *Arte y corazón* ahont obtingueren justos aplausos la distingida senyoreta Pardellans y 'l senyor Puiggener.

Pera la segoaa funció 's preparan las obras *El marido de mi mujer* y *Un gatito de Madrid*.

No descuydin lo treball catalá.—J. A.

LOPE DE VEGA.—Baix la direcció de don Jnliá Sanchez se posaren en escena diumenje á la tarde la graciosa comedia en dos actes *La Ducha* y 'l joguet *Los dos polos* que representaren las senyoretas Guart y lo nomenat senyor Sanchez, acompanyats de 'ls senyors Sanchez (E.), Roig, Puerto, Galve y Margarit.

La execució fón molt esmerada y per ella reberen aplausos los esmentats senyors.

La poca duració de la funció permeté que 's fes després lo ball, conforme estava anunciat.—J. NIN.

Saló de descans

*** La funció ab que avuy comensa la temporada lo teatro de la Opera promet ser lluhidissima y permet esperar que será brillant l' éxit de la ópera *Cristóbal Colón*, á jutjar per la opinio de personas inteligentes qu' han sentit los ensaigs generals.

A continuació posem lo repartiment: Cristófol Colón Sr. Angioletti, Angelo.—D.ª Blanca, Camarista de la Reyna. Srta. Il de Tarsi.—Don Diego, Patje de la Reyna. Srta. Gina Dittloff—Isabel la Católica, Srta. Olga Turquesi.—Don Fernando 'l Católico, Sr. N. N.—Don Lluís de Santangel, Sr. Rovira.—Fray Joan Perez, Sr. Casanovas.—Boabdil, Rey de ls Moors, Sr. Mestres.—Don Martí Capità, Sr. Bonora.—Elvira y Marquesa de Moya, Sra. Pelayo.—D. Alfonso de Quintanilla, Sr. N. N.—Cardenal Mendoza, Sr. Casanovas (Francisco).—Un patje, Sra Bonora, (Maria).—Fray Francisco López de Guevara, Sr. Revilla.—Fray Fernando de Talavera, Sr. Giardini.—Lo nen Diego Colón, Srta. Pepita Nin.

*** La Empresa de 'l teatro de la Ópera ha contractat á 'l aplaudit tenor don Joseph Ramis que debutará segurament en la primera funció en que pendrá part la senyora Bardavio.

*** Lo estudiós galán jove don Anton Coll treballará en la companyia que proximament debutará en Vilanova.

*** Lo teatro de Sans canviarà d' espectacle en la temporada que ve. Sembla que la Junta de'l Casino La familiar obrera vol veure si 'l públich preferirá la sarsuela á'l drama y á la comedia.

*** Se troba ja entre nosaltres lo tenor cómich senyor Palmada de retorn de Madrit.

*** Han sigut nombrats metjes de'l teatro de la Opera, los doctors don Benjamí Romo y don Salvador Juliá.

*** En el «Sud América» de Buenos Aires, de'l 19 d' Agost últim, hem llejit una revista de la ópera Lucia ab que va debutar en aquell teatro Nacional nostra paisana la senyoreta Hugueta.

No tenim espay pèra copiar lo que diu; pero 'ns plau fer constar l' entusiasme que va causar la distingida artista que 'ns ocupa y á qui 's posa á la altura de la célebre Patti, fent constar que com aquesta, té la Hugueta una privilegiada garganta de la que 'n surten, delicadas y puras las mes armuniosas notas.

Rebi nostra felicitació per tan merescut triunfo la notabilissima dexeible de'l senyor Bonet.

*** També ha retornat la companyia que dirigida pe'l senyor Borrás, va anar á Murcia á fer las firas. Sembla que no ha fet fira alguns de ls artistas.

*** Lo galán senyor Riutort ha marxat á Valencia pera posarse á'l frente de la companyia de'l teatro Ruzafa.

*** Dissapte comensará en lo teatro Principal la companyia Calvo Gimenez Entre 'l repertori 'ns plau ha verhi vist *Mar y cielo* y *Judit de Wilph* obras de don Angel Guimerá.

*** La Unió de la premsa periódica y 'l Circol de coleccionistas de periódichs, están organisant en Bruselas una Exposició internacional, comercial, industrial y artistica de la premsa antiga y moderna.

*** Lo distingit poeta don Joseph Feliu y Codina ha entregat á la empresa, de Novedats un drama seu titulat, *Dolores*, que s' estrenará en dit teatro.

*** La Junta de Festas de 'l quart centenari de'l descubrimient d' América ha tingut la atenció d' enviarnos un exemplar de 'l Regiment de 'l gran Concurs internacional de Societats corals, bandes militars y civils, coplas ampurdanesas y solistas, que se celebrará los dias 9, 10, 15 y 16 d' octubre próxim.

L' import de 'ls distints premis que s' ofereixen en metalich, suman 20.800 pessetas, 'esen de 4000 pessetas lo major y de 100 lo menos important.

A més hi ha varias coronas de plata, medallas, diplomas y accessits.

Lo Jurat será elegit, com va serho 'l del nostre

Certámen Teatral Catalanista, per proposta de las societats, bandes ó solistas inscrits,

*** Hem rebut dos exemplars de 'l juguet cómich titulat *Las Seguidillas*, qual autor es don Joaquim Roig. Aquesta obreta va tenir bon éxit á'l estrenarse en lo teatro Calvo-Vico. Agrahim la galanteria á'l senyor Roig.

DOLORA

I

CONTRAST... HUMANITARI

Un insensat cruel, que 'n res repara,
cego, mata á su mare
per un reny que la pobre l' hi ha donat:
y 'l poble al veure eix crim abominable...
—mateu á 'l miserable!—
exclama foll de rabia, horroritzat.

La justicia, que 'n eixos crims no abdica;
la horrible llei l' hi aplica
condemnantlo, implacable, á mori al pal:
y 'l poble enter demana ab insistencia...
l' indult de la sentencia,
per l' iurar de 'l cadals al criminal.

JOAN ARBÓS.

CAVILACIONS

LOGROGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8 9	Poble de Catalunya.
1 9 3 6 7 6 7 4	» » »
1 2 3 5 7 8 8	» » »
8 7 3 2 4 9	» » »
1 9 3 3 9	» » »
3 2 6 9	» » »
8 2 9	» » »
9 8	» » »
5	Vocal.

ANTÓN RIBAS.

Soluciones á las cavilaciones del n.º 94

Xarada:—CA-FE-TER.

Barrinament:—TAL FARÁS TAL TROBARÁS.

Sinonimia:—ROSAS.

Trenca: closcas:—(Reproduit en lo núm 95.)—DIGALI BARRRET DIGALI SOMBRERO.

Han endevinat las soluciones los Srs, Simon de 'l Sol, Pal y Trocas y Juliá Serra, á qui correspond lo premi ofert.

Las soluciones de aquella setmana van enviarlas, encara que sas cartas no van arribar á temps pera donarne compte, la Srta. Esperansa Periu y Amigó y Anton Ribas.

A 'ls que envihin las soluciones d' avuy y las de 'l número 97, se 'ls regalafá un exemplar del libre «Lectura y ortografia de la llengue catalana» de Mossan Gandia.

Correspondencia

J. Caynellas: no va prou bé. Pe 'l titol ha de passar á parlar al Administrador.—A. Fontserola: algú anirá.—J. Campubrí: són massa llargas.—Ricardo Mallorquí: deixis veure.—J. Arbós: no hi ha inconvenient. Aceptem la oferta. J. J. (Olot): de lo que envia ja véu que 'n fem cas, gracias.—P. Mas (Gracia): será servit.—Rossendo Carran: pot passar y quedarém conformes.—C. T. (Graica): d' vegadas s' están massa. Ho vam rébrer tart.—Anton Aleu (Madrit): esperém lo tomo.—Joaquim Pnjol: ja podia llegir nostra revista de «L' ánima morta».—C. Barrera: vosté es un trunfo. Gracias de lo que remet.—Joseph Domingo: 'ns falta temps per' complaure'l.—E. Roig: rebut á son temps 15 pessetas y 'ls sellos.—F. Cubella y V.: ja li tocará la tanda.

J. SOLÉ PIQUÉ, IMPRESSOR, RONDA UNIVERSITAT, 9.

Carme, 33

Máquinas de cusir, màquines de fer mitja

SANTASUSANA

PREUS SENS COMPETENCIA

Taller pera adobar tota classe de màquines.—Se ven á plassos y al comptat.

Carrer del Carme, 33. - Barcelona

Carme, 33

Carme, 33

APARATOS pera pèndrer dutxas

Carme, 33

Construcció de Teatros

Servey complet y bó
pera guardarropias

Pera informes y detalls, dirigir-se al fuster del carrer d' Estruck, 11

BARCELONA

PERRUCAS Y POSTISSOS
DE TOTA CLASSE

PERA TEATROS
GRAN SALÓ

pera afeitar, tallar y rissar cabells en la

PERRUQUERIA
de

VICENS GARCIA
Conde del Asalto, 6, Principal
Casa establerta desde 1840

Orquesta de ls atalans

de la que 'n forma part lo notable concertista de violi senyor Badia, dirigida per DON ROMUALDO ZUBIELQUI.

Per' ajustos dirigir-se carrer del Hospital, 102, 4.ª Barcelona.

EL LIBRO MAESTRO **Diccionario práctico de Administración é indispensable en todas las oficinas de los Ayuntamientos y Juzgados municipales.**

Para saber desempeñar el cargo de Secretario de Ayuntamiento ó de Juzgado municipal basta adquirir esta obra. Con ella no hay necesidad de estudiar para dichas carreras en ninguna Academia. Contiene más de 4.000 formularios para todos los asuntos en que tengan que intervenir dichos funcionarios, tan claros y terminantes, que bastaría un niño para interpretarlos.

Las atribuciones y obligaciones de los Alcaldes, Concejales y Jueces, se hallan señaladas en la obra, la que contiene al final un índice en que se indican los trabajos que tienen que cumplimentar diariamente los funcionarios, señalándoles el folio del «Diccionario» en donde encontrarán los formularios para llevarlos á cabo.

La carrera del Secretario ofrece un ancho campo para muchos jóvenes, cuyo cargo puede desempeñarse perfectamente, asesorándose por medio de dicha obra, en la que además de toda la legislación se hallan insertos los programas oficiales y probables, para los que quieran examinarse y adquirir el título.

Los que deseen adquirirlo, pueden efectuarlo dirigiéndose al Director de «El Secretariado», en Madrid, San Mateo, 12, que lo servirá franco de porte y certificado, siempre que al hacer el pedido se acompañe su importe de 15 pesetas, en libranza ú otro medio de fácil cobro; ó bien en todas las principales librerías al precio de 40 pesetas.

Dichos precios no regirán más que hasta el 15 de Septiembre próximo (ampliando por consecuencia el terminado en 31 de Julio), pues transcurrida aquella fecha, su precio será el de 50 pesetas, en todas las expendedorías.

OBSERVACIONES.—Dicha obra consta de dos tomos voluminosos, en folio, y va fuerte y lujosamente encuadrada, remitiéndose en cajas de cartón para preservarla de accidentes que puedan deteriorarla; todo sin aumento de precio.

El que desee se estampen sus iniciales en el lomo de los tomos, puede avisarlo al hacer el pedido.

LLUNAS ASSOAGADAS
PERA MIRALLS,
DE ORTEGA Y BADIA
Depòsit de Cristalls, Baldosas, Baldosetas, etc., etc.

TELÉFONO NÚM. 1397
Carrer de la Comptesa de Sobradiel, número 3
BARCELONA

FÀBRICA DE MÀQUINAS
—de totes classes pera fer mitja—

NARCÍS DOMÉNECH
♦♦♦Gran-Via, 211, cantonada Fontaner♦♦♦
♦♦♦♦♦**BARCELONA**♦♦♦♦♦

—S' ADOBAN TOTA CLASSE DE MÀQUINAS—
Se prenen encàrrechs, per tota classe de treballs de punt d' agulla y de mà

JOAN AYNÉ
Magatzem de Música, Pianos é Instruments
Fernando VII, 53.—**BARCELONA**

Partitura completa de «Garin» per cant y piano

ARXIU Y COPISTERIA
DE
Francisco Perez Pol
Carrer de Roig, 24, entresuelo.

PERRUQUERIA DE JAUME SALA
PROVIDENCIA, 43, GRACIA
Servey esmerat en perrucas pera teatro.—Especialitat en caracterisar.

Saló per' afeitar, tallar y rissá 'l cabell.

GRACIA.—PROVIDENCIA, 43.—GRACIA